

67/68

ŠOLARČEK

IZ POD

ČRNE PRSTI

GLASILO PIONIRSKEGA
ODREDA
„FRANCE BEVK“
POOBRDO

LETO: 5. STEVILKA: 2.

ZAPUSTIL NAS JE OČE VESOLJA

JURIJ GAGARIN

Jurija Aleksejeviča Gagarina lahko upravičeno imenujemo "Kolumba" vesolja, saj je prvi poletel okrog zemlje.

Rodil se je 9. marca 1934 v vaši Smolenščina pri Gžatsku blizu Moskve. Njegov oče je bil sin revnega kmeta, sam pa se je ukvarjal z mizarstvom in tesarstvom. Mati je bila molznica v kolhozu.

Jurij, je imel še dva brata - starejšega in mlajšega in starejšo sestro. Čim je prestopil šolski prag, je izbruhnila vojna. V Gagarinovi družini sicer ni pustila nikakršnih žrtev, toda vsak se je spominja z briškimi spomini. Po končani vojni so se preselili v Gžatsk, kjer je Jurij dokončal šest razredov tamkajšnje srednje šole.

V Moskvi se je izučil za livača. Pozneje pa se je učil še v industrijskem tehnikumu v Saratovu, hkrati pa je obiskoval tudi aeroklub in tečaje. Bil je član komso-mola. Bilo je leta 1955. Na tečajih je imel vrsto učiteljev, ki so mu uspešno vcepljali letalsko znanje v glavo. Pri vojakih se je naprej učil letalstva.

Takrat so izstrelili prvi umetni satelit - "Sputnik I" (4. oktober 1957). Da bo človek že čez štiri leta opravil isto pot, ne, na to ni nihče izmed letalcev mislil.

Že čez mesec dni je obkrožilo Zemljo prvo živo bitje - psica Lajka. V Gagarinu se je začelo prebujati hrepene je po vesolju.

Stalni sovjetski uspehi so zmagovali obkrožiti svet.

Takrat se je Jurij poročil z Valentino Gorjačevom.

Gagarin se je učil na reaktivni vojnega letalstva. V tistem času je "Lunik" - prvi sovjetski nevidljivi stran Lune. V Juriju pa je včopredno z uspehi vesoljske tehnike dozorevala želja po vesolju.

Prišel je čas vpisovanja za rožmonavte - kandidate. Torej je tudi človek zmožen vzdružati pospešek, brez težnost in vse težke trenutke na poti okrog Zemlje.

Kandidatov je bilo veliko, med njimi tudi Gagarin.

Toda moral je skozi nešteto komisij, ki so izločile ogromno kandidatov. Jurij se je dobro držal.

Medtem so okoli Zemlje potovala že mnoga živa bitja, največ psice, kot so bile Strelka, Belka, Černuška,

Zvezdoška, od katerih je zadnji dal ime Gagarin.

Vzhodno od Aralskega jezera v kazahski stepi leži kozmodrom Baikonur. To je izstrelisko, na katerem

startajo vse važnejše rakete. Zdaj je bila spet prizpravljenena. Tokrat bo nosila vesoljsko ladjo "Voztok 1" s kozmonavtom Jurijem Gagarinom. Kajti le ta je postal kandidat številka 1.

Bilo je v začetku 1961. Številni zdravniški, psihološki in fizični pregledi so znova potrdili zmožnosti Gagarina za vesoljskega potnika. Raketa z vesoljsko

ladjo "Voztok 1" na kljunu je bila pripravljena. Slovesen trenutek je napočil sedem minut čez deveto.

(po moskovskem času). V sredo, 12. aprila 1961.

Vzlet je bil normalen, prav tako Gagarinovo počutje, tako ob vzletu samem in ob vstopu v zemljino orbito.

Kozmonavt se je privadil na breztežnost že na zeniji v posebnih komorah, zato mu to sedaj ni povzročalo posebnih težav.

Nad Afriko so začele delovati zaviralne naprave. Ob deseti uri in 55 minut je Gagarin pristal s padalom blizu Saratova, ki je bil že prej določen za pristanek.

Žemljd je sicer obkrožil le enkrat, toda dosegel je uspeh, ki ga ni mogoče poskusi. Prvi se je upal podat na težko in nevarno pot, za katero ni nikde natančno vedel, kaj mu bo prinesla.

Z 4744 km/težko vesoljsko ladjo "Voztok 1" je v višini 175-302 km v času 108 minut in s hitrostjo 28000

km na urso podelil razdaljo 4030 km. Za njim so sicer poleteli še mnogi kozmonavti, toda le prvi tj. njegov polet je bil tistih, ki je dvignil njega in SZ tako

visoko nad ostale konkurenčne letalnice. V letu 1960 je bil tako od tistega časa pa do danes je minilo sedem let. Gagarin je še vedno rado letal z reaktivnim jih preizkuševal. Tako je pred dvema letoma prvič kušil nov tip reaktivnega letala; pri tem se je smrtno ponecigrl in z njim tudi pilot.

Vest o tragični smrti heroja SZ Jurija Gagarina je nagnila odjeknila po vsem svetu. Z njegovo smrtjo je sovjetsko letalstvo izgubilo velikega borca za letalske podvige in heroja SZ, predvsem pa prvega človeka, ki mu je neustrošno v majhnji ladjici preletel vso ogromno razdaljo okoli zemlje in se pri vsem tem načlanjal le na teoretične dokaze sovjetskih vesoljskih strokovnjakov.

Slava mu!

Silvo Torkar, VII. b. r.

"BODOČNOST JE VERA, KDOR ZANJO UMIRA SE DVIGNE V ŽIVLJENJE, KO PADE V SMRT."

(Župančič)

RASIZEM NA ČRNI CELINI

Cloveštvo je v 20. stol. v času, ko ima največjo možnost za razvoj znanosti in kulture, v času, ko se mnogim ždi skrbijo nekogdaje, da vladajo med ljudmi sovrastyo. Vendar je to res! Kljub temu, da je človeštvo že načinjeno stopnji, vendar je še najdejše prevedi problemi, zaradi katerih je oviran napredki znanosti in kulture ter je ogrožen svetovni mir.

Vietnam je problem, o katerem je govorila vsak dan, zaradi katerega se široma sveta vršijo protesti. Prav tako kot nad vojno v Vietnamu, pa še svet zgraža nad rasnim nasprotjem nekaterih belcev, do črnega prebivalstva ZDA in "črni celini" - Afrike. Afrika je staro celina! Njena zgodovina je dolga in težka. - Zgodovina zatiranih narodov! Prav posledica

očet pa je nizka kulturna in gospodarska raven njenega prebivalstva. Len-to, si je v prvi vrsti hotelo prihoditi samostojnost - svobodo. Vendar pa boj za to, za nekatere države še ni končan. Angola, Mozambik, Južna Rodezija, medtem ko se je za mnoge države končal šele pred nedavno.

S teoretičnega vidika imamo v Afriki torej samo tri nesvobodne države, medtem, ko nam praktičen pogled da drugačno sliko. Za primer vzemimo samo JAR.

JAR je država, ki je priznana za svobodno in neodvisno, vendar, pa je prav v njej najhuje zakoreninjena rasna diskriminacija. Nekdanji beli gospodarji se vsekakor v ne morejo sprijazniti z dejstvom, da ima črno prebivalstvo iste pravice kot oni sami. To svoje nepriznavanje pak kaže na najbolj grobe in nečloveške načinjene. Svet se nadstavil ravnanjem zgraža. Prav zaradi JARja, saj so blizu letne olimpijske igre v Mehiki se vprašanje: Zakaj? IKS je mednarodni komite olimpijskih iger in predzadnji dan zimskih olimpijskih iger v Grenoblu zasedali, so njegovi člani sklenili, da bodo JAR dovolili nastopiti na letnih olimpijskih igrah.

Zaradi tega so nekatere države začele takoj bojkotirati. Tukaj se zopet pojavi: Zakaj? Zaradi hudih rasnih nasprotij, so JAR že pred leti prepovedali udeležbo na O.I. Ko je bila letos ta prepoved preklicana, so tiste države, ki ne priznavajo nobenega rasizma, takoj odstopile in s tem jasno pokazale svoj protest.

Vsekakor je vredno, da se bodo morale afriški ljudstva za svojo samostojnost, za lepšo bodočnost še boriti. A zato je na tej strani, zakaj nemogoče je uničiti ljudstvo, ker ve, da se boril za neščast, kar bo nakoč nekomu drugemu prineslo srečo.

Prelistovali vse, kar je vseh vseh, da bi našli nekaj, kar bi lahko pomagalo v delu. Nisem našel, zato mi je bilo treba napisati vse, kar sem vseh vseh.

Na koncu pa je bil vse, kar je vseh vseh, da bi našli nekaj, kar bi lahko pomagalo v delu. Nisem našel, zato mi je bilo treba napisati vse, kar sem vseh vseh.

VIETNAM - ŽRTEV NACIZMA

Vsak dan poslušamo po radiu poročila, ki so vedno le
v bolj pragoča in težka. Iz dneva v dan poročajo: "Amerika je odvrgla toliko in toliko bomb", nad Severnim
ali pa Južni Vietnamom.

Neubranljiva je primerjava Vietnamese vojne z nacistič-
no vojno, z razmerami v deželah, ki jih je okupiral

Hitlerjev režim. Besna divjanje Amerike, bombni napadi
iz dneva v dan, nečloveško ravnanje s civilnimi prebi-
valstvom, ki dejedno le hujše - vse to ogroža svetov-
ni mir.

Toda kljub vsemu temu osvobodilnega boja v Vietnamu ni
mogoče zatreti. Še dodaj nedavnega je Amerika trdila, da
je ljudstvo na njener strani, keribio prinesla Vietnamu
svobodo.

Koliko svobode mu je prinesla, pa se pokaže v ruševinah
Južnega Vietnam, v žrtvah, ki jih je največ med civil-
nim prebivalstvom in Severnem Vietnam, na katerega je
še padlo več bomb, kot vsej drugi svetovni vojni.

Ameriška povojnina pa še nadalje izdaja ukaze, po
katerih letala uničujejo vase, žrtve se večajo.

Toda kdor pa pri tem najbolj trpi? Nihče drug, kot ne-
dolžno ljudstvo, ki ni prav niti drugega zakrivilo,
kot samo to, da mora živeti. Nekoga dne sem po tele-
viziji sledila naslednji prizorišča tleh: je ležala
mlada žena z razgoljjenimi prsi, na njaj pa je klečal
moški in ji zabedal nož v srce. Nisam mogla verjeti,
da je bil to poenotek doseganjih dñi. Toda kljub temu
je bil. Mlada žena je bilo pripadnik ognibonja

Južnega Vietnam, njeno rebelj, jaganski vojuk pa ji

je zabedal nož v srce.

Ob grozodejstvih, ki jih vidimo, ko jih počenjajo Ameri-
čani in njihovi plemiči v Vietnamu, nam zustaže dih.
Ali je mogoče, da se to gadi v drugi polovici 20. stol.
na tako visoki stopnji civilizacije?

Ali ameriškega naroda ni sramp, da si njegova vojska v
noki doljni deželi dovoljuje hujše zločine, kot si jih
je nekog dovolil v Evropi Hitler?

Several factors influence the rate of diffusion:
1. Temperature
2. Concentration gradient
3. Surface area
4. Thickness of the membrane

Kdaj, le kdaj, bo posijal žarek svobode na ubogo, nedolžno ljudstvo - na ljudstvo, ki je postal žrtev Ameriškega nacizma.

Bojan Bojan Pajntar, VII.a r.

GORE NAM ODKRIVAJO SVOJE SKRIVNOSTI

SEDEM DNI V TRIGLAVSKI STEVI

Od 31. 1. do 7. 2. 1968 se je odigralo v triglavski severni steni eno največjih alpinističnih dejanj.

Trije alpinisti Kunavor, Soronov in Belok so preplezali v enem tednu direktno snor Čopov steber. S tem dejanjem so se slovenski alpinisti postavili v isto vrsto z najboljšimi alpinisti na svetu.

Strmeli so za tem, da bi slovenski alpinisti odnesli zmago tujim alpinistom, ki so se že dajč časa željno ozirali po tem stebru in bi ta podvig verjetno že to zimo uresničili. Toda te lovorike je ostala doma na Slovenskem.

Dne 31. 1. 1968 so se trije alpinisti odpravili proti Triglavu z namenom, da preplezajo Čopov steber, ali Centralni steber. Do vstopa v Čopov steber so naglo napredovali. Računali so, da ga bodo preplezali v štirih dneh, toda tretji dan je začelo močno snožiti kar jih je oviral pri plezanju. Alpinisti so napredovali zelo počasi in z velikim naporom. Snežilo je kar naprej. Začeli so se trgati snoženi plazovi. Oviral jih je sneg, še bolj pa plazovi, ki so bobneli preko skali in so odnašali s seboj gmote snega pomešanega z levino. Biti so morali zelo previdni. Varovali so se na ta način, da so iskali kritja ločeno drug od drugega.

Dnevi so minevali, vzpon pa je le počasi nadaljeval. Skrbelo jih je, kaj bo, če zmanjka hrane. Evakirali so šestkrat, v bivaku št. 4 so prenoscili dvakrat. Po osmih dneh težavnega plezanja so kljub vaen oviram prispeali na vrh.

Medtem, ko so trije alpinisti preizkusili svojo moč in vzdržljivost v triglavskih stenah, so bile vse šorške reševalne ekipe v velikih skrbeh, kako bo, če ne preneha sprožiti. GRS Jesenice je dobila ukaz na najboljšo vrednost. Toda zaradi izkušenj ni čakala, temveč da več takoj odšla s akcijo z močno ekipo in popolno opremo. Snega je bilo 1,5 m. Do Vodnikove koče, kjer ostih se so prespali, so zazili 13 ur. Naslednji dan so reševalci iz Kranja in Tržiču hoteli nosti hrano reševalcem, toda zaradi nevarnosti plzov so morali ostati v dolini. Reševalci na Velen polju niso mogli ne naprej ne nazaj. Morali so podakati, da se sprožijo plzovi.

Solej so naslednji dan do skoraj vsi nadaljevali pot proti Doliču s smučmi in kraljami. Osnovno so stopili v sneg in napravili novi križ iz seramidov, ki bilo kar ob pribljenilisce za helikopter, ki je že letel na Emiku. Ekipa, ki je odšla proti Doliču je imela težave z plzovi. Orjaški glapevi sreča so se sipali skozi preko skel z vsem strani, enkrat pa nenekat za reševalce. Pod zadnjo strmino so se ustavili. Tu se obročil in sprožil, če bi odšli dalje, bi izvivali itiščet. Vrhili so se na Velje polje. Tedaj so se pojavili načinjeni v smeri Plemenice tri pike. Oglasili so odzval se je klic iz tridesetih grl. Slišecem paproti in v eni uri so se srečali. Akcija je bila končana.

Mihoc Kacafura, VI. r.

Prvi načinjeni šetrotžrtev v smere Črnega protoka
v prvem mesecu januarja. Sneg je prekriaval gore. Ni kajeb teru se opeče ter njegeva prijatelje Aloja in Štefana in Ivo Šorli odpravili na Črno protok.

Puno so prišli v košo, kajti pot je bila maporna. Veličinski so gači po snegu. Tovor so prespali v Koči. Združraj so se pruhodili in zadržali do besed volje. Takrat nihče ni posredoval, včasih služil, da se bo moralo nujno žepiti, takrat troglaško komšalo.

ocni stvara iščakovanje. Izboljšajte vse, kar vam je vredno.

osev. Odločili so se, da se vrnejo čez Matajurski vrh, Roč, od cinkodinovega v Pohinjsko Listroico.

namesto. Ker pa se njim je preveč udiralo, in bi predolgo hodi-
livel, je Ivo predlagal, naj bi se raje vrnili po isti
cinkodini, kot so prišli gor.

zgodil, da nezaj grede so se ustavili pri seniku, kjer je bilo
čisto in že tu in tam kopito. Po kraju odpošitku so nadalje-
vali pot. Oče in Lojze sta šla naprej, Ivo je šel
po zadnji. Pri prehodu čez drčo je zdrsnil po strmini
do kalarske poti s tako brzino, da ga tovariša nista
mogla prestreči. Pognala sta se za njim in prekmalu
spoznala, da je bil to poslednji njihov skupni izlet.
na Črno prst.

Po pregledu komisije so ga prijatelji odpeljali v
njegovo rojstno vas Grahovo ob Lači, kjer so ga tudi
pokopali.

Podbrškim planincem bo ostal spomin na pokojnega
Iva večno živ, kajti bil je dober tovariš in velik
ljubitelj planin.

Planinsko društvo mu bo postavilo na kraju nesreče
spominski ploščo, za katero bomo tudi mi pionirji
prispevali denar v okviru naših možnosti.

Ustvarjalci: Lidija Borovnik, II. r.

IZ NAŠEGA ŽIVLJENJA

POMLAD

NARAVA JE SLEKLA AELI KOŽUH IN SE OGRNILA V LEPO
ZELEN PLASČ, KI JE VEC POSUT Z TROCENTICAMI, PLAV-
KAMI IN DRUGIMI ROŽAMI. POZIMI SMO SE SAMKALI IN
SMUČALI, SEDAJ PA NA SONCU REŽEMO ŠIRE IN NALIZAMO
ROŽE.

PA TUDI V ŠOLO RADI HODIMO. KRALU ĽOMO ĽBOZALI PRAV
VSE ČRKE, Male in velike. NAŠI ZVEZKI SO S ČRKAMI
PRAV TAKO POSUTI, KAKOR TRUVNIK S TROCENTICAMI.

MARIJAN KDS, I. R.

NAŠA GOSKA

MI IMAMO GOSKO. IME JI JE PIKA. IMA RUMEN KLJUN IN
FEJO PERJE. LEŽE NAM VELIKA JAJCA. ZATO JO IMAMO
VSI RADI.

ANDREJKAI FRELIH, I. R.

MILINAŠ KANARČEK

BILA SEM ŠE MAJHNA, KO SMO IMELI LEPEGA, RUMENEGA,
KANARČKA. ŽIVEL JE V svoji MAJHNI KLETKI NAD OKNOM.
OČKA MU JE RAD ODPIRAL VRATA KLETKE. ZLETEL JE MENI
NA ROKO IN ŠE NA GLAVO. TUDI JEDEL JE Z MOJE ROKE
VSI SMO GA IMELI ZELO RADI. TODA KAKO SMO LILI ŽA-
LOSTNI, KO SMO GA NEKEGA JUTRA NAŠLI MRTVEGA V KLETKI

NEVICA PAJNAR, I. R.

PIONIR

JAZ SEM PIONIR. PIONIR MORA VSEM POMAGATI IN BITI
PRIDN UČENEC. SPOŠTOVATI MORA SVOJE TOVARIŠE IN
LITI LJULEZNIV.

SREČKO ŠTURM, I. R.

IZLET V SORICO

Fil je dep pomladanski dan. Tovarišica učiteljica
je obljubila izlet v Sorico. Komaj smo čakali
dneva. Lili smo vsi veseli. Zjutraj ob osmih smo se
zbrali pred šolo. Sonce je toplo sijalo. Odšli smo
proti Petrovemu brdu. Na Petrovem brdu smo se usta-
vili in malo okrepčali naše mejhne želodčke. Nato
smo šli naprej do nekega ovinka, s katerega se vidi
vsa Sorica. Do vasi bi bil pot za nas preolga. Zato
smo jo le od daleč gledali.

Vrh je bilo že domov utrujeni, teda veseli. Med potjo
smo skopovali in vriseli. Vaša srca so bila vesela,
ker smo se navžili svežega zraka.

Jožica Drole, II. r.

MI JAZ IN MOJA PSIČKA JE TO ČETI. SREDA 15.5.1931.
OMAMU JE NEKAK. IZBILJENIŠEV MAMIN MISTERIJSKI VIKING
Moji psiški je ima Astra. Ona je zelo lepa. Je črne,
rjave in bele barve. Ko je bila majhna, jo je dedek
prinesel iz Beograda. Po tem sva se vedno skupaj
igrala. Zdaj je Astra že velika. Pridna je in pamet-
na. Je dober lovec in čuvaj. Z Astrou svatasi velika
prijatelja. Ko sem bil v bolnišnici, je dolgo cvi-
nila za mijo. Nekoga dne, ko sem bil že v Podbrdu,
je jo dedek pripeljal. Astra je videla, da sem še
čivljiv in nič več ne želiče.

USTRELLA SEM VANO

Nekoga dan sem se sam odprevil na lov. S seboj sem vzel psičko in zračno puško. Kmalu sem prišel na Pigel. Del sem proti zapuščenemu seniku. Kmalu pa mi sem je psičak iztrgal iz rok in mi izginil izpred oči. Tolej sem tudi sam zagledal neko rušeno rdečkasto gnoto. Bila je lisica. Kuža se je zeganjala in již kraljevobe. Poieg nje se je za življenje borila vrana. Ko se je lisica zagledala, je nera da cepustila svoj plon in zbežala. Vrana je bila ranjena. Ustrelil sem proti njej. Zadel sem jo in leitoštala je čisto hirna! Vesel sem odkorakal proti domu, ker sem vrano rešil velikih muk in ker je bil to moj prvi plon.

MOS PRVI DAN V SOLU

SPOMENJAM SE DJE, KOJEM PRVIČ VZEL ŠOLSKO TORBO V
ROKE IN Z NJO VESTLO IM PONOSNO ODSEL V ŠOLO. V ŠOLI
SEM SPOZNAL KODOLCE IN SOSOLKE. PRVTIČ SEM SLISAL
GLAS VOLKEMPA ZYČA, KI GA LOM POSLUŠAL ŠE 7 LET.
VERDNO BATE HODIN V ŠOLO, KER JE VELEKO NVEGA NAUČI-

MO&

on "The Long March".

DUŠAN KOGOJ, I. R.

SAMO OČAKE ŠE POKRIVA LELA KAPA

POMLAĐ JE PRIŠLA

Ponilda je prišla, zato je v njej tudi tjač, da živijo dve travniki, cvetoči v senci pod stromi, ki jih zavija. Jez in ptiški pojo, vendar žena blago ne skrivajo. Tako, ko naj je zima odšla, da je bila, da bi se vratila, je v lebju Sonce močneje že greje, potoček veselo sumlja, rdeči listi na drevesih rite le veter rahlo šuslja skozi veje, medvedek v brlogu zadovoljno godrnja:

Popred, ko še zima gospodarila
je nad poljem in logom, **BRAT**
bilo je kot z moko posula bi gore in polja **AVANTURISTO**
in ptički otočno so gledali v svet.

A to je zemani, klesa je obzadlo vodiljno do vodnikov
v deželo je pomešal prišla, nizvodno prečkača na vodnikov
metulji, čebele nad cvetjem veselo letijo
in pomladje se vsi veselimo - vodnikova žena je vodnik
v deželo, v deželo, v deželo, v deželo, v deželo, v deželo
v deželo, v deželo, v deželo, v deželo, v deželo, v deželo
v deželo, v deželo, v deželo, v deželo, v deželo, v deželo

POTOČEK

Ko se zinač poslavlja od naš Hajprej zaživi potoček. Ko pride Dež, potoček naraste in da vsem rastlinam okrog njega dovolj vode. Te rastline ob prvem top- lajšem Soncu ozelenijo. Ko se vidi v gorah še sneg in so gozdovi, senožeti ter travniki še sivo rjavi je okoli potočka že vse zeleno. Najprej ozelenijo vrba, kjer se svetljimi rumenimi cvetovi v soncu privabljajo čebelc. Ob potočku je kmalu vseskozi lep zelen pas, ki se zelo lepo odraža od zaostale okolice. Vse polno je razne svetljosti. Največ je lapahta in potočnic, ki lepo krešijo vratiti potoček. Potoček je postal živ. Vse polno je rib in rakov in drugih najhnh vodnih živali. Ob potoku, kjer je kakšna rlačuža se vidijo žabje mreže, iz katerih se bodo razvili paglavci.

RECEIVED APR 12 1960 STATE OF OHIO

Malus pumila Mill. var. *domestica* (L.) Borkh.

Ob večerih, zlasti bolj toplih, se sliši regljanje na skali. Na skali nad tolminom se sončijo mornarčki. Tudi kače in modrasi se radi grejejo na skalah ob potoku, še posebno belouška, ki je dostikrat vidimo tudi v vodi.

Potoček s svojo bistro in lesketajočo vodo in pisanim pasom ob njem krasi svet po katerem teče. Tu je tudi stov leta star, načrtni vodnik v slovenščini Mihel Kacafura, VI. r.

ZA-SMEH

ORTENTACTA

Komandant Gregorčičeve brigade je razlogoval partizanom, kako se najlažje orientirajo v puščavih ali gozdu.

Pokazal jim je tudi kompas, ga opisal in povedal kako deluje. Potem pa je zahteval, da more verjetno sam ponoviti. Vsi so dobре znali, le kuhar Miha je debelo gledal v kompas in molčal.

Ko ga je komandant vprašal, kako bi se orientiral, če bi se izgubil v gozdu ali puščavi, mu je le-te odgovoril: "Tovariš komandant, jes te stvari uploh ne bi potrebovali. Pogledal bi samo na moj kuharski lonec, pa bi se vedel kam obrniti. Ta ima namreč na severni strani veliko buško."

GLAVNI UREDNIK: Ljojana Pajntar, VII. a r.

CUFER DOPICA

ODGOVORNI ŽA TISK: DROLE MARJAV, BEGUŠ IRENA, JESENICKÝ
SENSKY LINA, GATEJ NEVENKA